

РЕШЕНИЕ

№ 46

гр. гр. Хасково, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, VIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Гроздан Б. Грозев

при участието на секретаря Павлина Ст. Николова
като разгледа докладваното от Гроздан Б. Грозев Административно
наказателно дело № 20235640200756 по описа за 2023 година
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по повод постъпила жалба от Б. Ю. Б., от гр.Хасково, против
Наказателно постановление № 23-1253-001063/10.07.2023г. на Началник група в сектор ПП
при ОДМВР-Хасково. Жалбоподателя твърди, че издаденото НП е неправилно и
незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалните и процесуални правни
норми, като иска съдът да го отмени. Твърди се, че жалбоподателят не е извършил
посоченото в него нарушение.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован се явява лично. За
същия се явява адв. Н.П. от ХАК, редовно упълномощена по делото. Последната поддържа
жалбата на изложените основания в жалбата, като твърди, че жалбоподателят не е имал
качеството на водач и иска съдът да отмени атакуваното НП, като присъди разноси.

Ответникът по жалбата редовно призован, не изпраща представител в с.з. и
не взема становище по жалбата. С придружителното писмо с което е изпратена преписката,
се прави искане съдът да не уважава жалбата и ако отмени НП, се правят възражения за
прекомерност.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в
тяхната съвкупност, приема за установена следната фактическа обстановка: С атакуваното

в настоящото производство НП, на основание чл.174, ал.3, предл.2 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено наказание - глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, а на осн.чл.181, т.1 от ЗДвП му е наложено наказание - глоба в размер на 50 лв., за нарушение на чл.247, ал.1 от ЗДвП.

Административно-наказателната му отговорност е ангажирана за това, че на 21.06.2023г. около 14:40 часа в гр.Хасково, на бул.“Освобождение“ като водач на лек автомобил БМВ 530 с рег. Номер ***** и в обстоятелствената час е посочено още, че в гр.Хасково, на бул.“Освобождение“ до номер 46 управлявал собственият си лек автомобил БМВ 530 с рег. Номер ***** като при извършената проверка се установило, че автомобила не е преминал ГТП. В РУ-Хасково водача отказал да бъде тестван за употреба на наркотични вещества и техните аналози от КО В. Д.. За горните нарушение на жалбоподателят бил съставен АУАН от св. М. И. Ч. в присъствието на св.Л. С. С.. Акта е предявен и връчен на жалбоподателя срещу подпис. В акта не е записано възражение. Такова няма направено и в срока по ЗАНН. В АУАН нарушенията са квалифицирано по, чл.174, ал.3, предл.2 от ЗДвП и по чл.147, ал.1 ЗДвП.

В хода на съдебното следствие съдът установи следната фактическа обстановка:

Свидетелите св. М. И. Ч. и св.Л. С. С. служители в ОДМВР-Хасково, заедно със свой колега И.К. били на работа на процесната дата 21.06.2023г. движейки се със служебен автомобил по бул.“Освобождение“ в гр.Хасково, на тротоара на същият булевард, преди разклона с ул.“Тюмюлджина“ свидетелите забелязали автомобила на жалбоподателя. Този автомобил им бил познат от преди във връзка с работата им. Те изчакали известно време на спирката, след бензиностанция „Круз“ В един момент жалбоподателят който до този момент бил извън автомобила и разговарял с друго лице, се качил в автомобила и след като го привел в движение, започнал маневра за слизване от тротоара и включване в движението. Точно тогава до него спрели със служебния си автомобил св. М. И. Ч. и св.Л. С. С.. Те извършили проверка на документите на жалбоподателя и на автомобила и установили, че автомобилът не е минал технически преглед. В автомобила била и приятелката на жалбоподателя. След това жалбоподателят бил отведен в РУ Хасково, за да бъде изпробван с техническо средство за употреба на наркотични вещества. Там на място жалбоподателят бил поканен от св.В. С. Д. да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества, но Б. Ю. Б. отказал. Бил съставен и талон за изследване от св.В. С. Д., в който е отбелязано, че жалбоподателя отказва проба и съответно последният се е подписал за този отказ. Талонът е връчен на жалбоподателя но той не се е явил да даде кръвна проба. Така е съставен и АУАН за описаните по-горе нарушения.

Въз основа на АУАН е атакуваното НП издадено. Описаната в НП фактическа обстановка изцяло отговаря на тази описана в текстовата част на АУАН. Нарушенията в НП са квалифицирано от административно-наказващия орган като такива по чл.174, ал.3 от ЗДвП и по чл.147, ал.1 от ЗДвП. НП е връчено на нарушителя на 05.09.2023г., за което е направено отбелязване и е положен негов подпис в НП, видно от

надлежно завереното НП приложено с жалбата. Затова и съдът намира, че НП е обжалвано в срок и от надлежна страна в процеса.

Като свидетели по делото са допуснати и разпитани св. М. И. Ч. и св.Л. С. С., св.В. С. Д. и св.М.Ш.Ю.. Първите трима свидетели, които са и очевидци на описаните нарушения, поддържат изцяло изнесеното в АУАН, относно установеното нарушение и начина на съставяне, предявяване и връчване на АУАН на жалбоподателя. Съдът изцяло кредитира показанията на тези свидетели относно горните факти и обстоятелства. Намира същите за непротиворечиви и подкрепящи се от писмените доказателства по делото.

Касателно показанията на св. М.Ш.Ю., съдът намира същите за достоверни и ги кредитира почти изцяло, като единствено в частта в която свидетеля твърди, че жалбоподателят не е управлявал процесният автомобил. Иначе, факта, че жалбоподателят е бил спрял автомобилът, на тротоара на бул.“Освобождение“ в гр.Хасково, че автомобилът е бил с работещ двигател и жалбоподателят се е качил в него, съдът приема за факти, непротиворечиви на изнесеното от останалите свидетели. Напротив всичко това се потвърждава изцяло. Тук следва да се посочи, че само това, че жалбоподателят е бил в процесният автомобил, на шофьорското място и автомобила е бил с работещ двигател е достатъчно да се приеме, че той е управлявал автомобила. В тази насока е и практиката на ВКС.

Съдът обаче изцяло дава вяра на показанията на останалите свидетели, които твърдят, че жалбоподателят е потеглил с автомобилът си и тогава е бил спрял от тях. Показанията на тези свидетели не се опровергаха и не се поставиха под съмнение със свидетелските показания на св. М.Ш.Ю., напротив потвърждават се от тях.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Преди всичко, съдът намира подадената жалба за допустима, като подадена от надлежна страна в процеса и в законоустановения срок по ЗАНН. Разгледана по същество, жалбата се явява основателна.

Съгласно чл.174, ал.3 от ЗДв.П действаща към датата на нарушението –чл.174, ал. (3) (Изм. – ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.) Водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.

Съгласно чл.147, ал.1 от ЗДв.П действаща към датата на нарушението- **Чл. 147.**

(1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., бр. 51 от 2007 г., бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г., бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Регистрираните моторни превозни средства и теглените от тях ремаркета и пътните превозни средства, с които се извършват превози с атракционна цел, с изключение на пътните превозни средства на поделенията на въоръжените сили, и пътните превозни средства с животинска тяга, подлежат на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата им изправност. Условието и редът за извършване на прегледа на превозните средства, с изключение на самоходните машини, колесните трактори с максимална конструктивна скорост, ненадвишаваща 40 km/h, и ремаркетата, теглени от тях, се определят с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласувано с министъра на вътрешните работи.

Според нормата на чл.181,т.1 от ЗДвП, към датата на нарушението - Чл. 181. (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2017 г.) Наказва се с глоба 50 лв.:

1. собственик или длъжностно лице, което без уважителни причини не представи в определения срок превозно средство за технически преглед;

Следователно, деянията, за които на жалбоподателя са наложени административни наказания са обявени от закона за наказуеми, към датата извършването им.

Настоящият състав намира, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са описани конкретно, точно и ясно установените нарушения. Не са посочени всички елементи от състава на съответното нарушение. В случая на първо място следва да се посочи, че както в АУАН така и в НП са посочени два различни номера на управляваният от жалбоподателя автомобил. Веднъж се твърди, че е водач на БМВ 530 с рег. Номер ***** и след това се твърди, че управлява БМВ 530 с рег. Номер ***** . При всички случаи става въпрос за два различни автомобила, като не става ясно кой точно автомобил е управлявал жалбоподателя. Това е и първото съществено процесуално нарушение, което води до отмяната на НП изцяло. Последното се налага, поради невъзможността както жалбоподателя, така и съдът да разбере в какво точно нарушение е обвинен жалбоподателя, или по-точно кой автомобил е управлявал за да извърши съответното нарушение. Тоест обвинението е неясно и води до невъзможност жалбоподателят да се защити, а съдът да прецени по същество дали е налице извършено от жалбоподателя нарушение и при управление на кой автомобил.

На следващо място касателно нарушението описано съответно санкционирано в т.1 от НП, съдът намира, че за същото не са описани елементи от фактическият състав на нарушението. Касае се за това кога, на коя дата именно е следвало жалбоподателят да представи автомобила и кой от описаните два автомобила, за да преминат задължителен технически преглед. Последното произтича от нормата на Чл. 181 ЗДвП, според която - Чл. 181 (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2017 г.) Наказва се с глоба 50 лв.: т.1. собственик или длъжностно лице, което без уважителни причини не представи **в определения срок** превозно средство за технически преглед. Тоест както в АУАН така и в НП не е посочен срока в който жалбоподателят е следвало да представи за преглед автомобила. Който също както вече бе

отбелязано не е индивидуализиран в случая.

Горното е още едно процесуално основание за отмяната на НП по отношение на наложеното наказание в т.1 от НП.

Иначе с оглед приетите по делото доказателства а именно съответните заповеди, както АУАН така и НП са съставени и съответно издадени от компетентни органи в кръга на тяхната компетентност и в сроковете по ЗАНН.

С оглед горното съдът намира, че са на лице съществени процесуални нарушения които да водят до отмяната на НП на процесуално основание.

По същество съдът намира, че по отношение на нарушението визирано в т.1 от НП не се доказва по безспорен начин то да е извършено от жалбоподателя. На първо място не е ясно индивидуализиран автомобила управляван от жалбоподателя, за да се извърши и докаже дали автомобилът е преминал или не преглед. Освен това липсват твърдения кога е следвало това да стане. Тоест и от гледна точка на времето когато е следвало автомобила да премине преглед също е невъзможно доказването в тази част, тъй като липсват твърдения в тази насока. Затова и съдът прие, че нарушението в т.1 от НП е недоказано да е извършено от жалбоподателя.

По същество за нарушението в т.2 от НП, съдът намира, че се доказва по безспорен начин жалбоподателят да е управлявал МПС на процесната дата, но кое от двете посочени с различни номера МПС е управлявал, не се доказва по делото. До колкото се твърдят два различни рег. номера на МПС, това не дава възможност категорично да се приеме за доказано извършването на нарушението описано в т.2 от НП от страна на жалбоподателя.

Иначе с оглед правната квалификация на нарушенията правилно същите са били санкционирани и правилно са определени съответните наказания в размерите на единствено възможните такива.

С оглед изложеното съдът намира, че следва да отмени НП изцяло.

Съгласно чл. 63д, ал.1 от ЗАНН, - В производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Поради това и съдът намира, че с оглед изхода на делото и направеното искане от адв.П. за присъждане на разноски, както и с оглед представеният договор за правна помощ, от който се вижда, че жалбоподателят е заплатил разноски под формата на адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева, намира, че следва да присъди тези разноски, доколкото са под минимално определеният в наредбата размер. Затова не следва де се взема предвид направеното възражение за прекомерност.

Мотивиран така, Хасковският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-1253-001063/10.07.2023г. на Началник група в сектор ПП при ОДМВР-Хасково.

ОСЪЖДА ОДМВР – Хасково да заплати на Б. Ю. Б., ЕГН*****, от гр.Хасково, сумата в размер на 400лв. - адвокатско възнаграждение за защита пред въззивната инстанция.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Хасково в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

/П/ НЕ СЕ ЧЕТЕ.

Съдия при Районен съд – Хасково: ВЯРНО С ОРИГИНАЛА!!!

СЕКРЕТАР: /П.Н./